

اینکه به کدام نقطه می‌خواهید برسید. دو، داشتن یک برنامه‌ی عملیاتی برای رسیدن به آن هدف. نکته‌ی سوم، بسیج امکانات از ظرفیت‌ها - منابع مالی، حقوقی، پشتیبانی - برای تحقق اهداف. یک نکته هم بسیار کلیدی است؛ مدیر هر زمانی در حاشیه سیر کند، از اهدافش فاصله می‌گیرد. باید یک جاده‌ی مستقیم، منتهی به هدف را تعریف کند و در آن قدم بردارد.

و به همین دلیل همیشه از همدلی و انسجام گفتید؟

در ورزش حاشیه پررنگ است و اگر مدیری به هر دلیلی از مسیر مستقیم به سمت حاشیه سوق پیدا کند، بازگشتش به جاده‌ی مستقیم سخت‌ترین کار است. من سعی کردم این موضوع را خیلی رعایت کنم. نکته‌ی دیگر هم این است که نگاه بلند مدت باید جایگزین نگاه کوتاه مدت شود. نگاه نزدیک‌بین، ما را درگیر روزمره می‌کند. اما نگاه استراتژیک ما را متوجه آینده می‌کند، یعنی ده سال، بیست سال و پنجاه سال آینده. ما امروز باید به یک سوال پاسخ بدهیم: امروز در کجای ورزش دنیا هستیم و قرار است در سال‌های بعد در کجا باشیم. اگر مدیر در مسیر توسعه، درست حرکت کند، می‌تواند چهار سال بعد این پرچم را در دست فرد دیگری قرار دهد. من احساس می‌کنم هر شخصی که در کرسی ریاست کمیته قرار بگیرد، مسیری که هموار کردیم را ادامه خواهد داد. اگر هم خودم باشم، همین مسیر را ادامه می‌دهم.

فکر می‌کنید مهمترین اثر شما از حضور در کمیته‌ی ملی المپیک چه باشد؟

من یک هدف آرمانی از روز اول تعریف کرده بودم و آن تلاش برای نگاه اخلاقی، عمل اخلاقی و تلاش برای دمیدن روح اخلاق در ورزش است.

و محقق شد؟

نمی‌گویم محقق شد. قدم‌هایی در این مسیر برداشتیم اما همانطور که می‌دانید برای تغییرات فرهنگی نیازمند زمان هستیم. جزء آرمان‌هایم بود که تلاش فرهنگی را در مسیر توسعه‌ی ورزش قهرمانی، به‌عنوان یک اولویت در نظر بگیرم و برایش قدم‌هایی بردارم.

چقدر بدنه‌ی ورزش در این مسیر با شما همراه بود؟

حقیقت این است که جامعه‌ی ورزش، جامعه‌ی نجیب، دلسوز و اخلاق‌مداری است. در هر جامعه‌ای، عده‌ای وجود دارند که خلاف این رویه عمل می‌کنند. اما معتقدم اکثریت ورزش ایران، انسان‌های بافضیلت، بااخلاق و صاحب فکر هستند.

و حرف آخر.

ما با وجود تمام مشکلاتی که دولت داشت، از حمایت ویژه دولت و آقای نوبخت از کلیه فدراسیون‌ها برخوردار بودیم. به عنوان مثال برای کشتی ۲۷/۵ میلیارد تومان پرداخت کردند و برای بقیه هم ارقامی را در نظر گرفتند. ضمن اینکه در تامین کلیه بودجه‌های ریالی و ارزی کاروان کمک زیادی کردند که جا دارد از ایشان تقدیر کنم. یک نکته دیگر را هم باید یادآوری کنم. فراموش نکنیم از میان ۳۰۰ هزار نفری که در جهان رقابت کردند، ۱۱ هزار نفر برای توکیو انتخاب شدند و از میان ۱۱ هزار نفر، ۱۰۵۸ نفر مدال می‌گیرند. لذا نباید انتظارات و توقعات را از کاروان ایران افزایش داد. با توجه به اینکه ۶۸ سهمیه کسب شده و ۶۶ نفر اعزام می‌شوند، می‌توانیم بگوییم که گام اول را با موفقیت برداشته ایم. گام دوم تلاش

و جنگیدن ۱۱ هزار نفرال ورزش برای کسب ۱۰۵۸ مدال است که حتما در این مسیر هم قهرمانان و دلاوران ما از هیچ کوششی دریغ نمی‌کنند. ما با حمایت مالی که انجام داده ایم و با گذشت ۴ ماه از سال، حدود ۵۰ میلیارد اعتبار بین فدراسیون‌ها تقسیم کرده ایم، سعی کرده ایم حمایت همه جانبه داشته باشیم. فدراسیون‌ها نیز از هیچ کوششی دریغ نکرده اند و ورزشکاران هم با سختی زیاد تلاش کرده اند که با آمادگی در المپیک حاضر باشند. در این بین خسارت‌هایی هم دیدیم. مثل اتفاقی که برای بهمن عسگری و سهراب مرادی (دو شانس مسلم طلا) افتاد. با این حال بسیار امیدواریم. من از همه مردم ایران می‌خواهم دعای خیرشان را بدرقه راه فرزندان ایران زمین کنند تا آنها بتوانند در این شرایط سخت، کام ملت را شاد کنند.

